

РЕШЕНИЕ

№ 7235

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9780** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.27, ал.1 от Закона за общинската собственост (ЗОБС).

Образувано е по жалба на адв. С. А., като пълномощник на М. М. К., М. М. К., С. М. К., Л. О. Й., С. Л. М., Л. Й. Г., М. Г. В., В. Г. К., Т. Л. Т., П. К. Б., К. К. М., Д. С. В., М. П. М., З. Г. Н., П. В. Н., З. К. А. и С. М. И., всички срещу ЗАПОВЕД №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. на кмета на Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.25, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 ЗОБС, се отчуждава ПИ с проектен идентификатор 68134.2819.3063 (незастроен) с площ 3803 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.2819.947 по кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР), одобрени със Заповед №РД-18-39/20.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), попадащ в уличната регулация и в обхвата на обект: „Осигуряване на транспортен достъп до нова гара О. – улица, свързваща се с бул. „П. В., от о.т.39 – о.т.63 – о.т.66 до о.т.67 и от о.т.66 – о.т.70 до о.т.71 при кв.1, 2, 17, 18, 19 и 20, м. гробищен парк „Бакърена фабрика““, съгласно влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП) на местността „„С. парк“ – гробищен парк „Бакърена фабрика““, одобрен с Решение №350 по Протокол №40/21.05.2009г. на Столичния общински съвет (СОС), предвиждащ изграждане на обект – публична общинска собственост.

Жалбоподателите претендират за недействителност на оспорвания административен

акт, В ЧАСТТА за определения размер на парично обезщетение за отчуждаваната реална част от съсобствения им недвижим имот. По същество поддържат, че дадената от административния орган оценка на имота не съответства на изискването за равностойно парично обезщетение, установено в ЗОБС. Твърдят, че при изготвяне на оценката неправилно е била взета предвид сделка за покупко-продажба, която не може да изпълнява функциите на пазарен аналог, тъй като цената по нея е близка до данъчната оценка, което според тях е в нарушение на условията за равностойно парично обезщетение, установени в чл.22, ал.5 ЗОБС. Претендират, че единствената сделка, отговаряща на изискванията за пазарен аналог е тази, описана в Договор за покупко-продажба на недвижим имот от 19.09.2019г. с №СОА19-ДГ69-27 и именно въз основа на нея е следвало да бъде определен размерът на равностойно парично обезщетение за отчуждаване на процесната реална част от съсобствения им имот. Чрез процесуалния си представител адв. А. молят съда да отмени Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г., в оспорваната ѝ част, и да определи нов по-висок размер на равностойно парично обезщетение за отчуждаваната реална част от имот с идентификатор 68134.2819.947, както и да осъди ответника да им възстанови сторените разноси по водене на делото, съгласно представен списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт, в оспорваната му част, излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – КМЕТ на Столична община (СО), оспорва жалбата. В писмено становище с вх. №30902/05.10.2020г. и чрез процесуалния си представител юрк. Ж. поддържа, че Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. е законосъобразен административен акт, включително в оспорваната ѝ част за определения размер на паричното обезщетение. Претендира за разноси. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателите адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че жалбоподателите са съсобственици на недвижим имот - празно дворно място с площ 5587 кв.м., описан в Нотариален акт (НА) за собственост на недвижим имот, възстановен по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) №168, том XI, дело №2231/1996г. (л.114, 115).

С писмо изх. №СИС19-ПП00-15-(163)/21.04.2020г. кметът на СО е възложила на [фирма], в качеството му на независим лицензиран оценител, да определи размер на равностойно парично обезщетение за изчерпателно посочени поземлени имоти, включително процесния с проектен идентификатор 68134.2819.3063 (т.8), попадащ в уличната регулация и в обхвата на обект: „Осигуряване на транспортен достъп до нова гара О. – улица, свързваща се с бул. „П. В., от о.т.39 – о.т.63 – о.т.66 до о.т.67 и от о.т.66 – о.т.70 до о.т.71 при кв.1, 2, 17, 18, 19 и 20, м. гробищен парк „Бакърена фабрика““. От приетата по делото Експертна оценка се установява, че размерът на равностойно парично обезщетение за отчуждавания ПИ с проектен идентификатор 68134.2819.3063 е определен по реда на чл.22, ал.5 ЗОБС – въз основа на две сделки, определени от оценителя като годни пазарни аналози по смисъла на §1, т.2 и т.3 от Допълнителните разпоредби (ДР). Според заключението на оценителната експертиза равностойното парично обезщетение за отчуждавания имот с площ 3803 кв.м., е

243734.27 (двеста четиридесет и три хиляди седемстотин тридесет и четири и 0.27) лева, разпределени между съсобствениците, съобразно притежаваните от всеки от тях идеални части от недвижимия имот.

Въз основа на така определения размер на парично обезщетение и влезлия в сила ПУП и на основание чл.25, ал.2 ЗОБС кметът на СО издава оспорената Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. с предвиденото в закона съдържание.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно - техническа и оценителна експертиза (СТОЕ) – основно и допълнително заключение. Заключениеето на вещото лице инж. С. К. не е оспорено от страните и въз основа на него съдът приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Имотът за който жалбоподателите се легитимират като собственици с НА №168/12.06.1996г. е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.2819.947 от КК, одобрена със Заповед №РД-18-39/20.07.2011г. на изпълнителния директор на АГКК.; 2) Първият регулационен план на м. „О.“, относим към процесния имот е одобрен със Заповед №389/20.09.1982г. Съгласно този план преобладаващата част от имот пл. №947 е извън регулация, а 620 кв.м. в северозападната му част попадат в отреждане за [улица] – о.т.140а.; 3) Според одобрен през 1986г. подробен устройствен план (ПУП) на местността имотът на жалбоподателите отново остава извън регулация в преобладаващата си част, като 612 кв.м. попадат в улична регулация между о.т.119 – о.т.221.;

4) Регулационният план на м. „Гробищен парк „Бакърена фабрика“ е одобрен със Заповед №РД-09-50-43/04.03.1996г. Според предвижданията на този план преобладаващата част от имот пл. №947 остават извън регулация – 2570 кв.м., а останалата част е предвидена за изграждане на улици от о.т.7 – о.т.6 – о.т.5 – о.т.3 и от о.т.5 до о.т.4.; 5) Действащият подробен ПУП на м. „С. парк - Гробищен парк „Бакърена фабрика“ е одобрен с Решение №350 по Протокол №40/21.05.2009г. на СОС.; 6) Според предвижданията на действащия ПУП цялата отчуждавана част с площ 3803 кв.м. се засяга от предвиденото мероприятие „Осигуряване на транспортен достъп до нова гара О. – улица, свързваща се с бул. „П. В., от о.т.39 – о.т.63 – о.т.66 до о.т.67 и от о.т.66 – о.т.70 до о.т.71 при кв.1, 2, 17, 17, 19 и 20, м. гробищен парк „Бакърена фабрика““; 7) Съгласно Общия устройствен план на [населено място] (ОУП) съсобственият на жалбоподателите имот – предмет на отчуждаването, попада в четири устройствени зони: зона Гти – терени за транспортна инфраструктура (т.25 от Приложението към чл.3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на СО), без параметри на застрояване, зона Оз2 – зона за общественообслужващи дейности и озеленяване в околорадски район (т.17 от Приложение №1), зона Ттр – терени за бази на транспорта (т.27 от Приложение №1), без параметри на застрояване и зона Тжп – терени за инфраструктура на жп транспорта (т.26 от Приложение №1), без параметри на застрояване.; 6) Отчуждаваният имот се намира в пета ценова зона по Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбите на Д. С. В., М. П. М., З. Г. Н., П. В. Н. и С. М. И., са ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМИ за разглеждане в настоящото производство, като подадени след изтичане на преклузивния срок за оспорване на административните актове, установен в чл.149, ал.1 АПК.

По делото са приети и не са оспорени Уведомления по преписка ИО-160/2020г. (л.28 – 31), видно от които процесната Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. е била

връчена лично на всеки от жалбоподателите Д. В., М. М., З. Н. и П. Н. на 14 септември 2020г., от която дата е започнал да тече срокът за оспорването ѝ. Този срок е изтекъл на 28 септември 2020г. – понеделник, присъствен ден. Жалбата е подадена на 30 септември 2020г. и е регистрирана при ответника с вх. №СИС20-ГР94-106. На жалбоподателката С. И. административният е бил връчен лично на 11 септември 2020г., който факт е удостоверен с подписа ѝ под Уведомлението по преписка №ИО-160/2020г. (л.33). Срокът за оспорване на Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. е изтекъл по отношение на жалбоподателката И. на 25 септември 2020г., петък – присъствен ден.

От изложеното следва, че оспорваният административен акт е влязъл в сила на 29.09.2020г. по отношение на жалбоподателите Д. В., М. М., З. Н. и П. Н. и на 26.09.2020г. по отношение на С. И., при което подадените на 30.09.2020г. жалби са извън преклузивния срок за оспорване на административните актове и следва да бъдат оставени без разглеждане по същество.

Жалбата на останалите жалбоподатели: М. М. К., М. М. К., С. М. К., Л. О. Й., С. Л. М., Л. Й. Г., М. Г. В., В. Г. К., Т. Л. Т., П. К. Б., К. К. М. и З. К. А. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.27, ал.1 ЗОБС.

Подадена е от активно легитимирани лица – адресати на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.27, ал.1 ЗОБС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.25, ал.2 ЗОБС.

Настоящия решаващ състав, приема, че при определяне на оценката на ПИ с проектен идентификатор 68134.2819.3063 административният орган е допуснал нарушение на приложимите разпоредби на чл.22 ЗОБС и §1 ДР ЗОБС.

Съгласно ал.5 на чл.22 ЗОБС размерът на равностойно парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според определението, дадено в ал.7 на чл.22 ЗОБС конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, с предходен подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1, които не са отчуждени съобразно предвижданията на предходния план, е предназначението им, определено с подробния устройствен план, действал преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост. Размерът на равностойно парично обезщетение за ПИ, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия ОУП, които не са урегулирани за застрояване с предходен ПУП, се определя като имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване (чл.22, ал.8 ЗОБС).

Именно в хипотезата на ал.8 на чл.22 ЗОБС сме изправени в настоящия случай, доколкото е установено с неоспорената СТОЕ, че имотът на жалбоподателите с идентификатор 68134.2819.947 не е бил урегулиран за застрояване и съответно няма конкретно предназначение, определено с ПУП, съгласно чл.8 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Според заключението на вещото лице малка част с площ 620 кв. м. в северозападния край на ПИ пл. №947 е била предвидена с предходните регулационни планове за изграждане на обекти, публична общинска собственост - улици, като преди това имотът също не е бил урегулиран и съответно няма конкретно предназначение. Съгласно приложимата норма на чл.9 ЗУТ в територии без устройствени планове предназначението на поземлените имоти до влизането в сила на плановете се определя от фактическото им използване, освен ако използването противоречи на закон.

По делото не са ангажирани доказателства относно установеният траен начин на фактическо ползване на имота към релевантния момент на извършване на оценката. Следователно и на основание чл.22, ал.8 ЗОБС като пазарни аналози следва да бъдат вземани предвид възмездни сделки с имоти със сходни характеристики по смисъла на определението, дадено в §1, т.2 ДР ЗОБС, които са в урбанизирана територия, но не са урегулирани за застрояване с ПУП – т.е. са извън регулация и които според предвижданията на ОУП попадат в територия с отреждане, идентично с това на процесния имот – устройствени зони Тти – терени за транспортна инфраструктура, Ттр – терени за бази на транспорта, зона Тжп – терени за инфраструктура на жп транспорта, всички без параметри на застрояване или в устройствена зона Оз2 – за общественообслужващи дейности и озеленяване в околорадски район за която в т.17 от Приложение №1 на ЗУЗСО са предвидени следните параметри на застрояване: макс. плътност на застрояване 20%, макс. коефициент на интензивност на застрояването ($k_{инт}$) 0.8, мин. озеленена площ 60%.

Пазарни цени на имоти със сходни характеристики са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещи права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота (§1, т.2 от Допълнителните разпоредби). Определение за “имоти, намиращи се в близост до отчуждавания” е дадено в т.3 на §1 ДР и за урбанизираните територии това са имотите, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания.

С доказателствата, приети по делото и въз основа на неоспорената СТОЕ съдът приема, че характеристики на пазарен аналог по смисъла на чл.22, ал.8 ЗОБС във вр. с §1, т.2 и т.3 ДР, имат сделките с имотите, описани в Договор №СОА19-ДГ69-27/19.09.2019г. за покупко-продажба на недвижими имоти по реда на ЗУТ, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №61187 като Акт №93, том CV, дело №46792 (л.99 – 102). Според заключението на вещото лице сравнителните имоти попада в територия, отредена с ОУП за Тти и Пс, като с действащия ПУП на

местността имотите изцяло попадат в отреждане за улица. Експертизата е установила, че имотите от пазарния аналог се намират в същата ценова зона като отчуждавания и следователно отговарят на изискването да се намират в близост до отчуждавания имот по смисъла на определението, дадено в §1, т.3 ДР ЗОБС.

Съдът не възприема като пазарни аналози сделките, описани в: а) НА за покупко продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №282612/14.05.2019г., като Акт №199, том LXIX (л.95-98) и б) НА за покупко продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №37032/14.06.2019г., като Акт №51, том XCII (л.215-220), тъй като според неоспореното заключение на СТОЕ сравнителните имоти не попадат в същата ценова зона като отчуждавания и следователно не са близки имоти, съгласно §1, т.2 и т.3 ДР ЗОБС. Вещото лице е констатирало, че сравняваните имоти, макар да се намират в строителните граници на Столична община, са извън границите на V зона, определени с Решение №2 по Протокол №44/08.06.1998г. на СОС.

Неоснователни са доводите на ответника, изразени в писмените бележки по същество на спора, че имоти, които се намират в зона в строителните граници на населеното място, съгласно Таблица №3 към чл.6 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и Решението на СОС от 08.06.1998г., следва да бъдат приравнени на имоти от V ценова зона и съответно да бъдат възприемани като пазарни аналози. Такъв извод не следва от приложимите норми на ЗОБС, които детайлно регламентират реда за определяне на справедливата пазарна стойност на отчуждавания имот. Верен е обратният извод, че когато отчуждаваният имот се намира извън зониранието на СО по смисъла на ЗМДТ, но при определяне на дължимия местен данък общинската администрация прилага по-високият коефициент за местоположение (k_m) по чл.6, определен за V ценова зона и за това са ангажирани надлежни писмени доказателства от съответната данъчна администрация чрез вписване на това обстоятелство в данъчната оценка на имота, то като сравнителни имоти при определяне на равностойното парично обезщетение могат и следва да бъдат възприемани имоти, които са в V ценова зона. Обратният извод обаче, не намира опора в буквата и в целта на закона да се определи действително равностойно обезщетение за собствениците на принудително отчуждаваните имоти за задоволяване на общинска нужда.

По изложените доводи съдът приема, че размерът на равностойното парично обезщетение за отчуждавания ПИ с проектен идентификатор 68134.2819.3063, с площ 3803 кв.м., следва да се определи въз основа на сделките за трите броя имоти, описани в Договор №СОА19-ДГ69-27/19.09.2019г. за покупко-продажба на недвижими имоти, които изпълняват условията за пазарен аналог по смисъла на определенията, дадени в §1 ДР ЗОБС. Стойността на обезщетението (оценката), дължимо на жалбоподателите М. М. К., М. М. К., С. М. К., Л. О. Й., С. Л. М., Л. Й. Г., М. Г. В., В. Г. К., Т. Л. Т., П. К. Б., К. К. М. и З. К. А., следва да се измени, като се определи пазарната цена за 1 кв.м. в размер на 76.68 (*седемдесет и шест и 0.68*) лева – средно аритметично от цената за кв.м. на имотите, за които е установено, че изпълняват условията за пазарни аналози, посочени в Таблицата на вариант А на СТОЕ. По отношение на жалбоподателите А. М. А., К. С. К., Д. С. В., М.

П. М., З. Г. Н., П. В. Н. и С. М. И. административният акт е влязъл в сила и не подлежи на отмяна или изменение в резултат на съдебния контрол за законосъобразност.

При тези факти настоящият решаващ състав приема, че равностойното парично обезщетение за отчуждаваните от жалбоподателите 78/126 ид. части от имот с проектен идентификатор 68134.2819.3063 е в размер на 180 523.20 (сто и осемдесет хиляди петстотин двадесет и три и 0.20) лева, разпределени както следва:

- 1) М. М. К. – 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 2) М. М. К. - 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 3) С. М. К. - 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 4) Л. О. Й. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 5) М. Г. В. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 6) В. Г. К. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 7) С. Л. М. – 6/126 ид. части – 13 886.40 лева;
- 8) Л. Й. Г. – 6/126 ид. части – 13 886.40 лева;
- 9) П. К. Б. – 9/126 ид. части – 20 829.60 лева;
- 10) К. К. М. – 9/126 ид. части – 20 829.60 лева;
- 11) Т. Л. Т. – 18/126 ид. части – 41 659.20 лева;
- 12) З. К. А. – 18/126 ид. части – 41 659.20 лева;

По отношение на останалите 48/126 ид. части от имота, размерът на обезщетението остава 92 851.20 (деветдесет и две хиляди осемстотин петдесет и един и 0.20) лева - така, както е определен с административния акт - Заповед №СОА20-РД40-67/28.08.2020г., разпределени както следва:

- 13) З. Г. Н. - 3/126 ид. части – 5 803.20 лева;
- 14) П. В. Н. - 3/126 ид. части – 5 803.20 лева;
- 15) А. М. А. - 6/126 ид. части – 11 606.39 лева;
- 16) Д. С. В. - 6/126 ид. части – 11 606.39 лева;
- 17) М. П. М. - 6/126 ид. части – 11 606.39 лева;
- 18) К. С. К. - 6/126 ид. части – 11 606.39 лева;
- 19) С. М. И. - 18/126 ид. части – 34 819.18 лева

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателите следва да бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото за държавна такса, за СТОЕ и за адвокатско възнаграждение в размер ОБЩО на 2400 (две хиляди и четиристотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл.159, т.5 и чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.27, ал.6 ЗОБС, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите, подадени от Д. С. В., М. П. М., З. Г. Н., П. В. Н. и С. М. И..

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм. дело №9780/2020г. по отношение на жалбоподателите Д. С. В., М. П. М., З. Г. Н., П. В. Н. и С. М. И..

В прекратителната му част, съдебният акт има характер на Определение и може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7 дневен срок от съобщаването му на страните.

ИЗМЕНЯ ЗАПОВЕД №СОА20-РД40-67/28.08.2020г. на кмета на Столична община, В ЧАСТТА за определения размер на парично обезщетение за 78/126 ид. части от имот с проектен идентификатор 68134.2819.3063, (незастроен), целият с площ 3803 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.2819.947 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-39/20.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, като:

УВЕЛИЧАВА размера на паричното обезщетение от 150883.09 (сто и петдесет хиляди осемстотин осемдесет и три и 0.20) лева за отчуждаваните 78/126 ид. части от имот с проектен идентификатор 68134.2819.3063, на 180 523.20 (сто и осемдесет хиляди петстотин двадесет и три и 0.20) лева, разпределени както следва:

- 1) М. М. К. – 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 2) М. М. К. - 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 3) С. М. К. - 1/126 ид. части – 2314.40 лева;
- 4) Л. О. Й. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 5) М. Г. В. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 6) В. Г. К. – 3/126 ид. части – 6943.20 лева;
- 7) С. Л. М. – 6/126 ид. части – 13 886.40 лева;
- 8) Л. Й. Г. – 6/126 ид. части – 13 886.40 лева;
- 9) П. К. Б. – 9/126 ид. части – 20 829.60 лева;
- 10) К. К. М. – 9/126 ид. части – 20 829.60 лева;
- 11) Т. Л. Т. – 18/126 ид. части – 41 659.20 лева;
- 12) З. К. А. – 18/126 ид. части – 41 659.20 лева.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на М. М. К., М. М. К., С. М. К., Л. О. Й., С. Л. М., Л. Й. Г., М. Г. В., В. Г. К., Т. Л. Т., П. К. Б., К. К. М. и З. К. А., ОБЩО 2400 (две хиляди и четиристотин) лева- разноси по адм. дело №9780/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова